

اعْتَدِ لِكُلِّ نَفْسٍ مِمَّا كَفَرَ مِنْكُمْ فَتَدْعُهَا
فَقُلْ اِنَّكُمْ لَعِنْدَ رَبِّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
مَنْ يَنْتَهِ عَنِ ذُنُوبِهِ فَعَاقِبْتَاهُ فَسَيَرْجِعْ
رُجُوعًا كَرِيمًا
وَمَنْ يَعْصِ اَمْرًا مِنْ رُبِّكَ
يُجْزِئْهُ مِثْقَالَ حَبِّ خَمَلٍ
وَمَنْ يَعْصِ اَمْرًا مِنْ رُبِّكَ
يُضَاعَفْ لَهُ اَسْفَلَ سَافِلِ الْمَقَالِقِ
فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُجْتَنِبُونَ
وَمَنْ يَعْصِ اَمْرًا مِنْ رُبِّكَ
يُضَاعَفْ لَهُ اَسْفَلَ سَافِلِ الْمَقَالِقِ
فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُجْتَنِبُونَ
وَمَنْ يَعْصِ اَمْرًا مِنْ رُبِّكَ
يُضَاعَفْ لَهُ اَسْفَلَ سَافِلِ الْمَقَالِقِ
فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُجْتَنِبُونَ

که خوارکش خسته در آب و گلست آتش از غایت
در ویش مجواه کالچ بر وزن آن میکند دو دولت
پند در ویش صغیف حال را در شکلی نیک سال پرس
که چوئی الا بشر طایفه هم ریش هنی و معلومی پیش قطعه
خری که پستی و باری بکل در افتاده با بدل برو شفته
کن ولی مرد برش کنون که رقی و پرسیدیش کپون
افتاد میان بسند و چوم دان بگیردم خرس حکمت
دو چیز مجال عقلست خوردن پیش از رزق و پیش از دان
پیش از این معلوم قطعه قضا در نشود در هزار ناله
بگفت با بشکایت بر آید ز هنی و دشمنه که و کیست
بر خرائین باد چه عم خورد که پیر در چرخ پیره زنی پسند

Copyright © King Saud University